

New Source- Kaddish Saves the Nation

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ג עמוד א
תניא, אמר רבי יוסי: פעם אחת הייתי מהלך בדרך, ונכנסתי לחורבה אחת
מחורבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח (והמתין

ואמר לי: בני, מה קול שמעת בחורבה זו? ואמרתי לו: שמעתי בת קול שמנהמת
כיונה ואומרת: **אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי**
והגליתים לבין האומות. ואמר לי: חייך וחיי ראשך, לא שעה זו בלבד אומרת כך, אלא
בכל יום ויום שלש פעמים אומרת כך; ולא זו בלבד, **אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי**
כנסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא שמיא הגדול מבורך הקדוש ברוך הוא מנענע
ראשו ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך
מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם

Note: Up until this point, nothing regarding death and personal mourning.

Note: Laws of Kaddish in OC 55

שולחן ערוך יורה דעה הלכות אבילות סימן שעז Rema
ו] ונמצא במדרשות לומר (ג) קדיש על אב (כל בו וריב"ש בשם תנחומא וספרי, ובחיי
בשם מסכת כלה, וב"י בשם הזוהר, ובא"ז בשם תנא דבי אליהו רבא); ע"כ נהגו לומר
על אב ואם קדיש בתרא י"ב חדש, וכן נהגו להפטיר בנביא, ולהתפלל ערבית במוצאי
שבתות שהוא הזמן שחוזרין הנשמות לגיהנם, וכשהבן מתפלל ומקדש ברבים, פודה
אביו ואמו מן הגיהנם (כל בו בשם הגהות). ונהגו לומר קדיש על האם אף על פי (ד)
שהאב חי עדיין, אינו בידו למחות לבנו שלא יאמר (ה) קדיש על אמו (סברת הב"י ע"פ
המנהג).

ונהגו שאין אומרים קדיש ותפלה <ה> רק י"א חדשים, (ט) כדי שלא יעשו אביהם
ואמם רשעים, כי משפט רשע י"ב חדש

פתחי תשובה יורה דעה סימן שעז ס"ק ט 1813-1868
ט) כדי שלא יעשו ע"י בס' חומות ירושלים ס"י רנ"ז שכתב דמי שיודע באביו ואמו שהיו
רשעים מאותם שנידונים י"ב חודש ראוי ומחויב שיאמר קדיש י"ב חודש ע"ש:

Redeeming/Saving a Parent

ערוך השולחן יורה דעה סימן שעז
סעיף יב

הקדיש הוא ענין גדול ובזה מזכים להמת הן להצילו מגיהנם והן להעלותו במעלות
אך עקרי הקדישים הם מה שבתוך התפלה אבל קדישים שאחר עלינו ושיר של יום
אינם אלא בשביל הקטנים אבל מי שיכול להתפלל לפני העמוד יגיד הקדישים שבתוך
התפלה שהם העיקרים ושאר התפלה יניח לקטנים ולא יגזול אותם ורבים מעמי
הארץ טועים לומר דעיקר הקדיש הוא מה שאחר התפלה ונקרא קדיש יתום ואינם
יודעים בין ימינם לשמאלם: